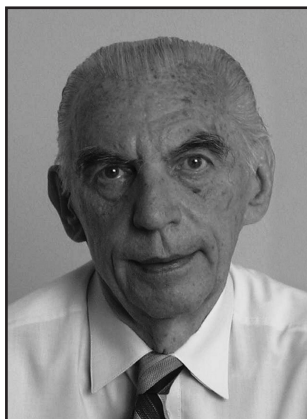

Megemlékezés

A 2006/2007 tanév kezdetén szomorú szívvel búcsúztunk dr. Géher Károly professor emeritustól, a hazai és nemzetközi híradástechnikai tudományos-műszaki-felsőoktatási közelet egyik kimagasló, iskolateremtő személyiségétől. Hiányozni fognak szakszerű, az összes fontos körülményt figyelembe vevő szabatos tanácsai, tudást, bölcsességet és jóindulatot sugárzó szemei.

Az angolul és németül folyékonyan beszélő Géher Károly 1947-ben iratkozott be a Budapesti Műszaki Egyetemre, és 1952-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet. Tudományos pályája gyorsan ívelt felfelé: 1962-ben a mikrohullámú rendszerek csoportfutási ideje témájú disszertációjával a műszaki tudományok kandidátusa, 1973-ban a lineáris hálózatok érzékenysége témában írt disszertációjával a tudományok doktora. A Magyar Tudományos Akadémia 1993-ban az Eötvös József-koszorú adományozásával örökös véleménynyilvánításra kérte fel a műszaki tudományok minden dolgában.

Mindezek a tudományos teljesítmények és elismerések elválaszthatatlanok Géher Károly kimagaslóan eredményes egyetemi oktatói tevékenységétől. Diplomájának megszerzése után Simonyi Károly tanszékén kezdte

GÉHER KÁROLY

1929 – 2006

oktatói pályafutását, majd 1957-ben utolsó munkahelyére, a BME Távközlési és Médiainformatikai Tanszéke jogelődjére került, és a *Lineáris hálózatok* általa alkotott és klasszikussá tett tantárgyával új rendszerezési elvet, és ezáltal új pedagógiai módszert vezetett be. Ennek fontos része volt a *Hálózatelméleti Szeminárium* sorozat éveken át tartó, ipart és egyetemet egyaránt vonzó és befolyásoló szervezése. Mindezzel egy új világot teremtett, mégpe-

dig témájában legalább negyven évre, műgondjában és szerkesztésében – minden bizonnyal – örökre. Ez első iskolateremtése.

Mintegy két évtizedes kapcsolata az iparral, elsősorban a Távközlési Kutató Intézettel, segítette abban, hogy a gyakorlati alkalmazásokra is figyelmet fordítva művelje szakmai érdeklődésének tárgyát. Sokan – közülük azóta elismert tudósok – a rendszerezés atyámessterét, s a kitűnő előadót tisztelik benne. 1991-ben elnyerte a Kiváló pedagógus kitüntetést, 1998-ban a Szent-Györgyi Albert-díjat.

Harmadmagával koncepcionálta, és 1959-ben elindította, majd harminc éven át sikeres vezető hozzájárulója volt a Microcoll magyar színhelyű konferenciasorozatnak. Ezzel került vissza Magyarország a II. világháború utáni híradástechnika világtérképére.

Később a világon elsőként ismerte fel a hálózatelmélet új kihívását: a tolerancia analízist. A kérdéskörben kimunkált első eredményeit is belefoglalta három idegen nyelven is megjelent, nemzetközileg is „klasszikusnak” tartott könyvébe. Ez az ő második iskolateremtése.

Egy ilyen tudós mérnök híre nem marad meg az országhatárok között: az Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) Fellow-ja, az URSI (Union Radio Science International) Magyar Nemzeti Bizottságának 1966 és 1988 között tagja, titkára, majd elnöke, és az URSI nemzetközi szervezetében más funkciók mellett a Signals and Systems szakmai szekciónak is elnöke volt.

1959 óta tagja volt a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesületnek (HTE). Kiemelkedő érdemeinek tanúságai: Pollák–Virág-díj (1961), Puskás Tivadar-díj (1967 és 1997), HTE Aranyérem (1989) és a HTE 50 éves jubileumi díj. Évekig az Etikai Bizottság elnöke, haláláig az Elnökség tagja volt.

A Magyar Tudományos Akadémia Távközlési Rendszerek Bizottságának 1984 és 1993 között emlékezetes elnöke volt, és azóta is folyamatosan a Bizottság tagjaként tevékenykedett. Megismerhettük határtalan szerénységét, tudománytisztelő-szerető gondolkodását, kiegyensúlyozott szakmai vélemény kialakítására való tudatos törekvését, bölcsességét, segítő szándékát.

Az 1992-es távközlési törvénnyel 1993-ban létrehozott Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottságnak a teljes hazai tudományos-szakmai közvélemény szerint 1999-es vissza-

vonulásáig példát mutató alapító elnöke. Ez volt harmadik iskolateremtése.

1998-ban a sokirányú és minden irányban kimagaslót alkotó tudós mérnököt a Széchenyi-díjjal tüntetik ki.

Élete folyamán világégések, forradalmak, rendszerváltások írták a történelmet. Ő mindezt a tudományos haladás szempontjából páratlanul pártatlan higgadtsággal követte. Nagyon sokan hálát érzünk azért, hogy tanácsaival, iránymutatásaival, szelíd intelmeivel és ösztönző észrevételeivel bátorította közeli és távoli munkatársait a tudományos előrehaladásra, melyhez mindenkinek minden segítséget megadott.

Eltettünk egy kiemelkedő tudóst és tanárt, egy nagy formátumú, érzelmekben is velünk élő embert. Emléke nemcsak szívünkben, de gondolatainkban, cselekedeteinkben is örökké benne marad, a tőle tanultak kitörölhetetlenül életünk részévé váltak. Példát adott emberségből, jóindulatból, emelkedett higgadtságból, rendszerező képességből, oktatói rátermettségből, iskolateremtésből, csapatépítési tehetségből, diákjai és munkatársai előrehaladásának fáradhatatlan és diszkréttségével hatékony szorgalmazásából, új diszciplínát teremtő tehetségből, munkatársai egymást tisztelő, egymást segítő, vidám hangulatot keltő összefüveteleinek szervezéséből, és a mindezek mögött álló általa kinyilvánítani nem szándékolta, de a környezete számára félreismerhetetlen házastársi szeretetből.

Gordos Géza
az MTA doktora

Sallai Gyula
az MTA doktora